

31986R4056

L 378/4

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1986.12.31.

A TANÁCS 4056/86/EGK RENDELETE**(1986. december 22.)****a Szerződés 85. és 86. cikkének a tengeri szállításra történő alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 84. cikkének (2) bekezdésére és 87. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a versenyszabályok a Szerződés általános rendelkezéseinek részét képezik, amelyek a tengeri szállításra is vonatkoznak; mivel e rendelkezések alkalmazásának részletes szabályai a Szerződésnek a versenyszabályokkal foglalkozó fejezetében vannak megállapítva, vagy azokat az ott előírt eljárás szerint kell meghatározni;

mivel a 141. tanácsi rendelet ⁽³⁾ szerint a 17. tanácsi rendelet ⁽⁴⁾ nem vonatkozik a szállításra; mivel az 1017/68/EGK tanácsi rendelet ⁽⁵⁾ csak a szárazföldi szállításra vonatkozik; mivel következképpen a Bizottságnak jelenleg nem áll módjában a 85. és 86. cikknek a tengeri szállításban történő megsértése gyanújának közvetlen kivizsgálása; mivel ezenfelül a Bizottság nem rendelkezik saját hatáskörrel olyan határozatok meghozatalára és büntetés kiszabására, amelyekre az általa megállapított jogsértések megszüntetéséhez szüksége lenne;

mivel ez a helyzet szükségessé teszi egy rendelet elfogadását a versenyszabályok tengeri szállítás területén történő alkalmazásáról; mivel a vonalhajózási konferenciák magatartási kódexéről szóló ENSZ-egyezmény tagállamok által történő megerősítéséről, illetve a tagállamok ahhoz való csatlakozásáról szóló, 1979. május 15-i 954/79/EGK tanácsi rendelet ⁽⁶⁾ a magatartási kódex alkalmazását eredményezi számos, a Közösségben működő vonalhajózási konferencia számára; mivel a versenyszabályoknak tengeri szállításra történő alkalmazására vonatkozó rendeletnek, amelyet a 954/79/EGK rendelet utolsó

preambulumbekzdése előrevetített, figyelembe kell vennie a kódex elfogadását; mivel azon konferenciák tekintetében, amelyek a magatartási kódex alanyai, a rendeletnek a kódexet ki kell egészítenie, illetve pontosítania kell;

mivel célszerűbbnek tűnik kizárni a tramphajózási szolgáltatást e rendelet alkalmazási köréből, mivel e szolgáltatások díjait a felek esetenként szabadon egyeztetik a kereslet és a kínálat által megszabott feltételekkel összhangban;

mivel e rendeletnek figyelembe kell vennie annak szükségességét, hogy egyrészt érvényesüljenek olyan szabályok, amelyek lehetővé teszik a Bizottság számára annak biztosítását, hogy a verseny ne torzuljon el túlzott mértékben a közös piacon, másrészt pedig, hogy az ágazat ne legyen túlszabályozott;

mivel e rendeletnek meg kell határoznia a Szerződés 85. és 86. cikke rendelkezéseinek alkalmazási körét, figyelemmel a tengeri szállítás egyedi jellemzőire; mivel a tagállamok közötti kereskedelem sérülhet, valahányszor versenykorlátozó magatartások vagy visszaélések jelentkeznek a nemzetközi tengeri szállításban, beleértve a Közösségen belüli, illetve a közösségi kikötőkből vagy kikötőkbe történő kereskedelmet; mivel az ilyen versenykorlátozó magatartások vagy visszaélések befolyásolhatják a versenyt egyrészt különböző tagállamok kikötői között azzal, hogy megváltoztatják azok vonzáskörzeteit, másrészt az e vonzáskörzetekben folytatott tevékenységek között, valamint zavarhatják a közös piacon a kereskedelmi szokásokat;

mivel egyes műszaki jellegű megállapodások, döntések és összehangolt magatartások kizárhatók a versenykorlátozó magatartásokra vonatkozó tilalom alól azon az alapon, hogy főszabályként nem korlátozzák a versenyt;

mivel rendelkezni kell a vonalhajózási konferenciák csoportmentességéről; mivel a vonalhajózási konferenciák stabilizáló hatással rendelkeznek, a feladóknak megbízható szolgáltatásokat biztosítanak; mivel az előbbieket általában hozzájárulnak a rendszeres, kellő és hatékony tengeri szállítási szolgáltatások nyújtásához, és kellő mértékben tekintetbe veszik a szállítási szolgáltatást igénybe vevők érdekeit; mivel ilyen eredmény nem érhető el a szállítással foglalkozó társaságok által támogatott vonalhajózási konferenciákon belül a fuvardíjakkal és ahol lehetséges a kapacitás kihasználásával vagy szállítmányok elosztásával, valamint a bevételekkel kapcsolatos együttműködés nélkül; mivel legtöbb esetben a vonalhajózási konferenciák továbbra is ki vannak téve a konferencián kívüli menetrendszerű szolgáltatások, valamint bizonyos körülmények között a tramphajózási és más szállítási szolgáltatások tényleges

⁽¹⁾ HL C 172., 1984.7.2., 178. o.; HL C 255., 1986.10.13., 169. o.

⁽²⁾ HL C 77., 1983.3.21., 13. o.; HL C 344., 1985.12.31., 31. o.

⁽³⁾ HL 124., 1962.11.28., 2751/62. o.

⁽⁴⁾ HL 13., 1962.2.21., 204/62. o.

⁽⁵⁾ HL L 175., 1968.7.23., 1. o.

⁽⁶⁾ HL L 121., 1979.5.17., 1. o.

versenyének; mivel a hajóparkok mobilitása, amely jellemző tulajdonsága a kínálat szerkezetének a hajózás területén, a vonalhajózási konferenciákat folyamatos versennyel szembeníti, amelyet azok általános szabályként képtelenek felszámolni a kérdéses szállítási szolgáltatások jelentős részén;

mivel azonban annak megakadályozása érdekében, hogy a vonalhajózási konferenciák olyan magatartást tanúsítsanak, amely összeegyeztethetetlen a Szerződés 85. cikkének (3) bekezdésével, a mentességeket meghatározott feltételekhez és kötelezettségekhez kell kötni;

mivel a feltételek célja annak megakadályozása kell legyen, hogy a vonalhajózási konferenciák olyan korlátozásnak tegyék ki a versenyt, amelyek nem nélkülözhetetlenek azoknak a célokhoz az elérése szempontjából, amelyek a mentesség megadását indokoltá teszik; mivel e célból a vonalhajózási konferenciáknak egy adott útvonalra nem szabad olyan fuvardíjakat és feltételeket alkalmazniuk, amelyeket kizárólag a szállított áruk származási vagy rendeltetési országa szerint különböztetnek meg egymástól, ezáltal olyan torzulást okozva a Közösség kereskedelmében, amely káros hatással van az egyes kikötőkre, feladókra, fuvarozókra vagy a szállítás járulékos szolgáltatásainak nyújtóira; mivel ezenfelül a lojalitási egyezségek is csak olyan szabályok szerint engedhetők meg, amelyek nem korlátozzák egyoldalúan a szolgáltatást igénybe vevők szabadságát és ezáltal a versenyt a szállítási ágazatban, azonban nem sérülhet a vonalhajózási konferenciáknak az a joga, amely szerint büntethetők az olyan szolgáltatást igénybe vevőket, akik helytelen eszközökhöz folyamodnak a konferencia által számukra nyújtott engedményekért, csökkentett fuvardíjakért vagy jutalékokért cserébe igényelt lojalitásvállalási kötelezettség elkerülése céljából; mivel a szolgáltatást igénybe vevőknek szabadon kell meghatározniuk azt a vállalkozást, amelyhez a hajózási vállalkozással egyeztetett fuvar- és egyéb díjakban nem foglalt szárazföldi szállítási és rakparti szolgáltatások ügyében fordulnak;

mivel a mentességet meghatározott kötelezettségekhez kell kötni; mivel e tekintetben a szolgáltatást igénybe vevőknek mindig olyan helyzetben kell lenniük, hogy megtudhassák a vonalhajózási konferencia tagjai által alkalmazott fuvardíjakat és feltételeket, mivel hajótársaságok által szervezett szárazföldi szállítás esetén az utóbbira az 1017/68/EGK rendelet vonatkozik; mivel rendelkezni kell arról, hogy a Bizottság haladéktalanul értesüljön a választottbírói ítéletekről és a felek által elfogadott békéltetői ajánlásokról annak érdekében, hogy ezzel igazolni tudja, hogy az adott konferencia ezek által nem mentesül az e rendeletben megállapított feltételek és kötelezettségek alól, s így ezek nem sértik meg a 85. és 86. cikk rendelkezéseit;

mivel a szolgáltatást igénybe vevők vagy azok társulásai és a vonalhajózási konferenciák közötti konzultációk valószínűleg biztosítani tudják a tengeri szállítási szolgáltatások hatékonyabb működését, amely jobban figyelembe veszi a szolgáltatást igénybe vevők igényeit; mivel következésképpen mentesíteni kell bizonyos, az ilyen konzultációkból származó versenykorlátozó magatartásokat;

mivel nem adható mentesség, ha a 85. cikk (3) bekezdésében megállapított feltételek nem teljesülnek; mivel a Bizottságnak ezért módot kell adni arra, hogy megfelelő intézkedéseket hozhasson, valahányszor egy megállapodásról vagy összehangolt

magatartásról rendkívüli körülmények folytán kiderül, hogy bizonyos hatásai összeegyeztethetetlenek a 85. cikk (3) bekezdésével; mivel a konferenciák sajátos szerepet töltenek be a vonalhajózás területén, a Bizottság intézkedéseinek előremutatóknak és arányosoknak kell lenniük; mivel ezért a Bizottságnak módot kell adni arra, hogy először ajánlást tegyen, majd határozatot hozzon;

mivel megkülönböztető jellegük vagy más jellemzőik folytán a 85. cikk (3) bekezdése alapján nem mentesített megállapodásokra vagy döntésekre vonatkozó, a 85. cikk (2) bekezdésében megállapított semmisség a megállapodásnak csak azon elemeire vonatkozik, amelyek a 85. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom alá esnek, és csak akkor vonatkozik a szerződés egészére, ha a kérdéses elemek nem választhatóak el attól, mivel a Bizottság ezért valahányszor csoportmentesség megsértését állapítja meg, vagy meg kell határoznia, hogy a megállapodásnak mely elemei tartoznak a tilalom alá, s válnak ezért semmissé, vagy jeleznie kell, hogy a szóban forgó elemek miért nem választhatók el a megállapodás fennmaradó részétől, s így miért válik a megállapodás egészében semmissé;

mivel a nemzetközi tengeri szállítás jellemzőire tekintettel figyelmet kell fordítani arra a tényre, hogy e rendeletnek bizonyos versenykorlátozó magatartásokra vagy visszaélésekre történő alkalmazása ellentétes lehet egyes harmadik országok jogaival és szabályaival, és károsnak bizonyulhat fontos közösségi kereskedelmi és szállítási érdekekre; mivel a Bizottságnak konzultációkat és esetenként a Tanács engedélyével tárgyalásokat kell folytatnia az előbbi országokkal a Közösség tengeri szállítási politikájának megfelelően;

mivel e rendeletnek rendelkeznie kell azokról az eljárásokról, döntéshozatali jogról és büntetésekről, amelyek a 85. cikk (1) bekezdésében és a 86. cikkben foglalt tilalmaknak és a 85. cikk (3) bekezdésének alkalmazását meghatározó feltételeknek való megfelelés biztosításához szükségesek;

mivel e tekintetben figyelembe kell venni a szállítási tevékenységek egészének bizonyos egyedi jellemzőivel foglalkozó 1017/68/EGK rendelet szárazföldi szállítási tevékenységekre vonatkozó eljárási rendelkezéseit;

mivel különös figyelemmel a tengeri szállítás egyedi jellemzőire, elsősorban a vállalkozások kötelezettsége annak megállapítása, hogy megállapodásaik, döntéseik vagy összehangolt magatartásaik megfelelnek-e a versenyszabályoknak, következésképpen nem szükséges kötelezővé tenni a Bizottsághoz történő bejelentést ezekről;

mivel bizonyos körülmények között a vállalkozások mindamellett megkereshetik a Bizottságot annak megerősítésére, hogy megállapodásaik, döntéseik vagy összehangolt magatartásaik összhangban állnak a hatályban lévő rendelkezésekkel; mivel ilyen esetekre egyszerűsített eljárást kell megállapítani,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. SZAKASZ

1. cikk

A rendelet tárgya és hatálya

(1) Ez a rendelet részletes szabályokat állapít meg a Szerződés 85. és 86. cikkének a tengeri szállítási szolgáltatásokra történő alkalmazására.

(2) Kizárólag egy vagy több közösségi kikötőből vagy oda irányuló nemzetközi tengeri szállítási szolgáltatásokra kell alkalmazni, kivéve a trambahajózási szolgáltatásokat.

(3) E rendelet alkalmazásában:

- a) a „trambahajózási szolgáltatás” áruk ömlesztett vagy egység-rakományként egy vagy több feladó részére egészben vagy részben út- vagy időbérletbe adott hajóval vagy bármely más szerződéses formában nem menetrendszerű, vagy meg nem hirdetett járatban való szállítása, ahol a fuvardíjakat esetenként szabadon alkudják ki a kereslet és a kínálat által megszabott feltételekkel összhangban;
- b) a „vonalhajózási konferencia” vízi járműveket üzemeltető két vagy több fuvarozótársaság olyan csoportját jelenti, amely nemzetközi vonalhajózási szolgáltatásokat nyújt rakományok szállítására meghatározott útvonalon vagy útvonalakon megadott földrajzi határok között, s amely valamely olyan jellegű megállapodással vagy egyezséggel rendelkezik, amelynek keretében azok vonalhajózási szolgáltatások nyújtására vonatkozó egységes vagy közös fuvardíjak és más, egyeztetett feltételek szerint működnek;
- c) a „szállítási szolgáltatást igénybe vevő” bármely olyan vállalkozást jelent (pl. feladó, címzett, szállítmányozó stb.), amely áruk szállítására szerződéses vagy más megállapodást kötött egy vonalhajózási konferenciával vagy vonalhajózási társasággal, vagy erre irányuló szándékot tanúsított, illetve jelenti a feladók bármilyen társulását.

2. cikk

Műszaki megállapodások

(1) A Szerződés 85. cikke (1) bekezdésében megállapított tilalom nem vonatkozik olyan megállapodásokra, döntésekre vagy összehangolt magatartásokra, amelyek kizárólagos célja és hatása a műszaki fejlesztés vagy műszaki együttműködés megvalósítása az alábbiak ségtségével:

- a) szabványok vagy típusok bevezetése vagy egységes alkalmazása vízi járművek és más szállítóeszközök, berendezések, felszerelések vagy helyhez kötött létesítmények tekintetében;

- b) vízi járművek, vízi járművek rakterének vagy konténerhelyek és más szállítóeszközök, személyzet, berendezések vagy helyhez kötött létesítmények cseréje vagy közös használata szállítási szolgáltatások működtetése céljából;
- c) egymást követő vagy kiegészítő tengeri szállítási tevékenységek szervezése és végrehajtása, teljes fuvardíjak és feltételek megállapítása és alkalmazása ilyen tevékenységekre;
- d) egymáshoz kapcsolódó útvonalakra vonatkozó szállítási menetrendek egyeztetése;
- e) egyedi küldemények egyesítése;
- f) a szállítási díjtételek szerkezetével és alkalmazásuk feltételeivel kapcsolatos egységes szabályok megállapítása vagy alkalmazása.

(2) A Bizottság szükség esetén javaslatot terjeszt a Tanács elé az (1) bekezdésben szereplő felsorolás módosítására vonatkozóan.

3. cikk

Fuvarozók közötti, menetrendszerű tengeri szállítási szolgáltatások működtetésére vonatkozó megállapodások mentesítése

Egy vagy több vonalhajózási konferencia összes vagy néhány tagjának megállapodásai, döntései vagy összehangolt magatartásai mentesülnek a Szerződés 85. cikke (1) bekezdésében foglalt tilalom alól, figyelemmel az e rendelet 4. cikkében megszabott feltételre is, amennyiben kizárólagos céljuk a fuvardíjak és feltételek rögzítése, és esetenként az alábbiak közül néhány:

- a) szállítási menetrendek, járatok vagy kikötések időpontjának összehangolása;
- b) járatok vagy kikötések gyakoriságának meghatározása;
- c) járatok vagy kikötések összehangolása vagy felosztása a vonalhajózási konferencia tagjai között;
- d) az egyes tagok által kínált fuvarozási kapacitás szabályozása;
- e) rakomány vagy bevétel megosztása a tagok között.

4. cikk

A mentességgel kapcsolatos feltételek

A 3. és 6. cikkben meghatározott mentesség annak a feltételnek a függvénye, hogy az adott megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás a közös piacon nem okoz kárt egyes kikötőknek, szállítási szolgáltatásokat igénybe vevőknek vagy fuvarozóknak azáltal, hogy ugyanazoknak az árucikkeknek a szállítására a megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás

tás alá tartozó területen belül olyan fuvardíjakat és feltételeket alkalmaz, amelyek változnak a származási vagy rendeltetési ország, vagy a berakó, illetve kirakó kikötő szerint, hacsak ezek a fuvardíjak és feltételek gazdaságilag nem indokoltak.

Minden olyan megállapodás vagy döntés, vagy ha az szétválasztható, a megállapodás vagy döntés olyan része, amely nem felel meg az előző bekezdésnek, a Szerződés 85. cikkének (2) bekezdése alapján semmis.

5. cikk

A mentességgel kapcsolatos kötelezettségek

A 3. cikkben biztosított mentességhez a következő kötelezettségek kapcsolódnak:

(1) Konzultációk

Konzultációkat kell tartani egyrészt a szállítási szolgáltatást igénybe vevők, másrészt a vonalhajózási konferenciák között, a menetrendszerű tengeri szállítási szolgáltatások fuvardíjaival, feltételeivel és minőségével kapcsolatos általános elvi kérdésekben, megoldás keresése céljából.

Ezeket a konzultációkat a fent említett felek bármelyikének kérelmére meg kell tartani.

(2) Lojalitási egyezségek

Egy konferencia vonalhajózási tagjai jogosultak lojalitási egyezséget kötni és fenntartani a szállítási szolgáltatást igénybe vevőkkel, az egyezés formája és feltételei a vonalhajózási konferencia és a szállítási szolgáltatást igénybe vevők szervezetei közötti konzultációk tárgyát képezik. A lojalitási egyezségek védelmet nyújtanak azzal, hogy világossá teszik a szállítási szolgáltatást igénybe vevők és a vonalhajózási konferencia tagjainak jogait. E nyilatkozatok szerződéses rendszeren vagy bármilyen más, szintén jogszzerűnek minősülő rendszeren alapulnak.

A lojalitási egyezségeknek az alábbi feltételeknek kell megfelelniük:

a) Minden vonalhajózási konferencia a szállítási szolgáltatást igénybe vevőknek azonnali engedmények rendszerét kínálja, vagy választási lehetőséget biztosít egy ilyen rendszer és a késleltetett engedmények rendszere között:

- az azonnali engedmények rendszerében a felek mindegyikének joga van bármikor, büntetés terhe nélkül, legfeljebb hat hónapos értesítési időszakkal felmondani a lojalitási egyezséget; ez az időszak három hónapra csökken, amennyiben a vonalhajózási konferencia fuvardíjszabása jogvita tárgya;
- a késleltetett engedmények rendszerében sem az engedmény kiszámításánál alapként számító lojali-

tásvállalási időszak, sem az ezt követő, az engedmény kifizetése előtt előírt lojalitásvállalási időszak nem haladhatja meg a hat hónapot; ez az időszak három hónapra csökken, amennyiben a vonalhajózási konferencia fuvardíjszabása jogvita tárgya.

b) A vonalhajózási konferencia a szállítási szolgáltatásokat igénybe vevőkkel folytatott konzultációt követően az alábbiakat állítja össze:

- i. egy jegyzéket arról, a szállítási szolgáltatást igénybe vevőkkel egyeztetett rakományról, vagy bármely részrakományról, amelyet kifejezetten kivontak a lojalitási egyezés hatálya alól; a 100 %-os lojalitásvállalás felkínálható, de nem állapítható meg egyoldalúan;
- ii. egy jegyzéket az olyan körülményekről, amelyek között a szállítási szolgáltatást igénybe vevők mentesülnek a lojalitásvállalási kötelezettségeik alól; ezek közé tartoznak az alábbiak:
 - olyan körülmények, amelyek között a küldeményeket a vonalhajózási konferencia alá tartozó területen lévő, de meg nem hirdetett kikötőből vagy kikötőbe adják fel, és a kivételes elbírálás iránti kérelem indokolt, és
 - olyanok, amelyek között egy kikötőben a várakozási idő meghalad egy minden kikötőre és minden árura vagy áruosztályra meghatározott időszakot, amelyet a kikötő megfelelő kiszolgálásában közvetlenül érintett szállítási szolgáltatást igénybe vevőkkel folytatott konzultáció után állapítanak meg.

A szállítási szolgáltatást igénybe vevőknek azonban előre értesíteniük kell a vonalhajózási konferenciát egy meghatározott időszakon belül a küldeménynek egy, a konferencia által meg nem hirdetett kikötőből való feladására vonatkozó szándékukról, valamint arról, ha egy konferencián kívüli hajót kívánnak igénybe venni egy, a konferencia által kiszolgált kikötőben; az utóbbiról akkor, amint a járatok kihirdetett menetrendjéből arra a megállapításra jutnak, hogy a maximális várakozási időt túl fogják lépni.

(3) A fuvardíjban nem foglalt szolgáltatások

A szállítási szolgáltatást igénybe vevőknek joga van saját választása szerinti vállalkozásokat megkeresni a vonalhajózási társaság és a szállítási szolgáltatást igénybe vevő között kialakított fuvardíjakban és díjakban nem foglalt szárazföldi szállítási tevékenységek és rakparti szolgáltatások tekintetében.

(4) A díjtételek hozzáférhetősége

A díjszabások, a hozzájuk kapcsolódó feltételek, szabályozások és azok módosításai igény szerint a szállítási szolgáltatást igénybe vevők rendelkezésére állnak ésszerű ár ellenében, illetve tanulmányozás céljára rendelkezésre állnak a

vonalhajózási társaságok és azok ügynökeinek irodáiban. Ezek meghatároznak minden feltételt a be- és kirakodással kapcsolatban, a tengeri szállításra és szárazföldi szállításra vonatkozó fuvardíjban, valamint a vonalhajózási társaság által felszámított és ilyen ügyleteknél a szokásos gyakorlat szerint beszédett egyéb díjakban foglalt szolgáltatások pontos leírását.

5. Választottbírói ítéletek és ajánlások közlése a Bizottsággal

A Bizottságot haladéktalanul értesítik a felek által elfogadott választottbírói ítéletekről és békéltetői ajánlásokról, amennyiben ezek a 4. cikkben és a fenti 2. és 3. pontban említett vonalhajózási konferencia gyakorlatával kapcsolatos jogvitákat rendeznek.

6. cikk

Szállítási szolgáltatást igénybe vevők és vonalhajózási konferenciák közötti, menetrendszerű tengeri szállítási szolgáltatások igénybevételével kapcsolatos megállapodások mentesítése

Egyrészt a szállítási szolgáltatást igénybe vevők, másrészt a vonalhajózási konferenciák közötti megállapodások, döntések és összehangolt magatartások és e célból szállítási szolgáltatást igénybe vevők között esetleg szükséges megállapodások, amelyek vonalhajózási szolgáltatások díjszabására, feltételeire és minőségére vonatkoznak, amennyiben az 5. cikk (1) és (2) bekezdésében vannak meghatározva, mentesülnek a Szerződés 85. cikkének (1) bekezdésében foglalt tilalom alól.

7. cikk

A mentesített megállapodások ellenőrzése

(1) Egy kötelezettség megszegése

Amennyiben az érintett személy az 5. cikk értelmében a 3. cikkben biztosított mentességgel kapcsolatos kötelezettségek egyikét megszegi, a Bizottság az ilyen kötelezettségszegés megszüntetése céljából, és a II. szakaszban megállapított feltételek értelmében:

- ajánlást intéz az érintett személyeknek,
- amennyiben e személyek nem veszik figyelembe az ajánlást, a szóban forgó kötelezettségszegés súlyának figyelembevételével a Bizottság egy határozatot fogad el, amely vagy megtiltja, vagy előírja a személyeknek meghatározott tevékenység végzését, vagy, miközben visszavonja a csoportmentesség kedvezményét, amelyben addig részesültek, egyedi mentességben részesíti

őket a 11. cikk (4) bekezdésével összhangban, vagy visszavonja a csoportmentesség kedvezményét, amelyben addig részesültek.

(2) A 85. cikk (3) bekezdésével összeegyeztethetetlen hatások

- a) Amennyiben az alább leírt különleges körülmények miatt a 3. és 6. cikkben meghatározott mentességre jogosult megállapodások, döntések és összehangolt magatartások mégis olyan hatásokkal járnak, amelyek összeegyeztethetetlenek a Szerződés 85. cikkének (3) bekezdésében megállapított feltételekkel, a Bizottság, a panasz beérkezésekor, vagy saját kezdeményezésére, és a II. szakaszban meghatározott feltételek szerint az alábbi c) pontban leírt intézkedéseket hozza meg. Az intézkedést úgy kell megállapítani, hogy igazodjék a cselekmény súlyához.
- b) Rendkívüli körülmények lépnek fel többek között az alábbiak folytán:
 - i. vonalhajózási konferenciák intézkedései, vagy a piaci feltételek megváltozása egy adott üzletágban, amelyek a tényleges vagy potenciális verseny hiányához vagy megszűnéséhez vezetnek, ilyenek például a versenykorlátozó magatartások, amelyek által az üzletágot kirekesztik a versenyből; vagy
 - ii. vonalhajózási konferenciák intézkedései, amelyek meggátolhatják a műszaki vagy gazdasági fejlődést, vagy kirekeszthetik a szolgáltatást igénybe vevőket az előnyökből való részesedésből;
 - iii. harmadik országok intézkedései, amelyek:
 - megakadályozzák kívülálló működését az üzletágban,
 - a vonalhajózási konferencia tagjaira tisztességtelen fuvardíjat állapítanak meg,
 - olyan rendelkezéseket hoznak, amelyek más módon hátráltatják a műszaki vagy gazdasági fejlődést (rakománymegosztás, hajótípusok korlátozása).
- c) i. Amennyiben harmadik országok fellépésének eredményeként hiányzik, vagy megszűnhet a tényleges vagy potenciális verseny, a Bizottság konzultációkat kezdeményez az érintett harmadik ország hatáskörrel rendelkező hatóságaival, majd szükség esetén tárgyalásokba kezd a Tanács iránymutatásai alapján a helyzet orvoslása érdekében.

Ha a különleges körülmények a tényleges vagy potenciális verseny hiányához vagy megszűnéséhez vezetnek, s ezzel sérül a Szerződés 85. cikke (3) bekezdésének b) pontja, a Bizottság visszavonja a csoportmentességet. Ugyanakkor a Bizottság

eldönti, hogy adható-e egyedi mentesség az érintett konferenciamegállapodásra, s ha igen, akkor milyen további feltételek és kötelezettségek mellett, figyelemmel többek között arra, hogy a konferencián kívüli vonalhajózási társaságoknak is a piacra kell jutniuk.

- ii. Ha a b) pontban meghatározott különleges körülmények a fenti i. alpontban megadottól eltérő hatásokkal járnak, a Bizottság az (1) bekezdésben leírt intézkedések közül hajt végre egyet vagy többet.

8. cikk

A Szerződés 86. cikkével összeegyeztethetetlen hatások

(1) Az erőfölénnyel való visszaélés a Szerződés 86. cikke értelmében – előzetes határozat nélkül – tilos.

(2) Amennyiben a Bizottság saját kezdeményezésére, vagy egy tagállam, vagy jogos érdekére hivatkozó természetes vagy jogi személy kérelmére megállapítja, hogy az adott esetben a 3. cikkben meghatározott mentességben részesített vonalhajózási konferenciák magatartása mégis a Szerződés 86. cikkével összeegyeztethetetlen hatásokkal jár, visszavonhatja a csoportmentességet, és a 10. cikk szerint megfelelő intézkedéseket hozhat a Szerződés 86. cikke megszegésének megszüntetése céljából.

(3) A (2) bekezdés szerinti határozat meghozatala előtt a Bizottság ajánlást intézhet az érintett vonalhajózási konferenciához a jogsértés abbahagyására.

9. cikk

Nemzetközi jogi kollízió

(1) Amennyiben e rendelet egyes versenykorlátozó magatartásokra vagy kikötésekre történő alkalmazása összeütközéshez vezethet egyes harmadik országok törvényeiben, rendeleteiben vagy közigazgatási intézkedéseiben meghatározott rendelkezésekkel, s ez fontos közösségi kereskedelmi és szállítási érdekeket sértene, a Bizottság a lehető leghamarabb konzultációkat kezd az érintett harmadik országok hatáskörrel rendelkező hatóságaival a fenti érdekek lehetőség szerinti közelítése céljából, a közösségi jog szem előtt tartásával. E konzultációk eredményeiről a Bizottság tájékoztatja a 15. cikkben említett tanácsadó bizottságot.

(2) Ha harmadik országokkal kötendő megállapodásról kell tárgyalásokat folytatni, a Bizottság ajánlást tesz a Tanácsnak, a Tanács pedig felhatalmazza a Bizottságot a szükséges tárgyalások megkezdésére.

A Bizottság e tárgyalásokat a 15. cikkben említett tanácsadó bizottsággal konzultálva folytatja, és a Tanács által esetleg kibocsátott iránymutatások keretében vezeti.

(3) E cikkben ráruházott hatáskör gyakorlása során a Tanács a Szerződés 84. cikke (2) bekezdésében meghatározott döntéshozatali eljárásnak megfelelően jár el.

II. SZAKASZ

ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

10. cikk

Panaszra vagy hivatalból indított eljárások

A Bizottság panasz kézhezvételekor vagy hivatalból eljárást indít a Szerződés 85. cikke (1) bekezdésének vagy 86. cikke rendelkezései megsértésének megszüntetésére, vagy e rendelet 7. cikkének érvényesítésére.

A panaszokat benyújthatják:

- a) a tagállamok;
- b) a jogos érdekükre hivatkozó természetes vagy jogi személyek.

11. cikk

Panaszra vagy hivatalból indított eljárások eredményei

(1) Amennyiben a Bizottság a Szerződés 85. cikke (1) bekezdésének vagy 86. cikkének megsértését állapítja meg, határozat útján kötelezheti az érintett vállalkozásokat vagy vállalkozások társulásait a jogsértés abbahagyására.

E rendelet egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül a Bizottság az előző albekezdés szerinti határozat meghozatala előtt ajánlásokot intézhet az érintett vállalkozásokhoz vagy vállalkozások társulásaihoz a jogsértés abbahagyására.

(2) Az (1) bekezdést kell alkalmazni az e rendelet 7. cikkének hatálya alá tartozó esetekre is.

(3) Ha a Bizottság egy beérkezett panasz alapján jár el és arra a megállapításra jut, hogy az általa ismert tények nem indokolják a Szerződés 85. cikkének (1) bekezdése, vagy 86. cikke, vagy e rendelet 7. cikke alapján való beavatkozást egy megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás tekintetében, határozatot bocsát ki, amelyben megalapozatlannak nyilvánítva elutasítja a panaszt.

(4) Ha a Bizottság egy beérkezett panasz alapján vagy hivatalból jár el, és arra a megállapításra jut, hogy egy megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás kielégíti a Szerződés 85. cikke (1) bekezdésének és 86. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseit, határozatot bocsát ki a Szerződés 85. cikke (3) bekezdésének alkalmazásáról. Ilyen határozaton fel kell tüntetni a hatálybalépésük időpontját. Ez az időpont a határozat meghozatalának időpontjánál korábbi is lehet.

12. cikk

A 85. cikk (3) bekezdésének alkalmazása – kifogások

(1) A 85. cikk (1) bekezdése rendelkezéseinek hatálya alá tartozó megállapodások, döntések vagy összehangolt magatartások tekintetében az azokban részt vevő, a Szerződés 85. cikke (3) bekezdésének alkalmazására igényt tartó vállalkozások vagy vállalkozások társulásai kérelmet nyújtanak be a Bizottsághoz.

(2) Amennyiben a Bizottság egy kérelmet megengedhetőnek ítélt, birtokában van minden hozzáférhető bizonyítéknak és nincs folyamatban a 10. cikk szerinti intézkedés a kérdéses megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás ellen, úgy a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül közzéteszi az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* a kérelem összegzését, és felhív minden érdekelt harmadik felet és a tagállamokat arra, hogy észrevételeiket a Bizottsághoz 30 napon belül nyújtsák be. Ilyen közzététel figyelembe veszi a vállalkozások üzleti titkaik védelmére vonatkozó jogos érdekeit.

(3) Ha a Bizottság nem értesíti a kérelmezőket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való közzétételtől számított 90 napon belül arról, hogy komoly kétségek merültek fel a 85. cikk (3) bekezdésének alkalmazhatóságát illetően, az adott megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás mentesnek tekintendő a tilalom alól a már eltelt időszakra, és az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésétől számított legfeljebb hatéves időszakra, feltéve hogy megfelel a kérelemben megadott leírásnak.

Ha a Bizottság a kilencvennapos határidő lejártával, de a hatéves időszak eltelte előtt úgy találja, hogy a 85. cikk (3) bekezdése alkalmazásának feltételei nem teljesülnek, határozatot bocsát ki, amelyben kijelenti, hogy a 85. cikk (1) bekezdésében foglalt tilalom alkalmazandó. Az ilyen határozat lehet visszaható hatályú, amennyiben az érintett felek a valóságnak nem megfelelő adatot nyújtottak be, vagy visszaéltek a 85. cikk (1) bekezdésének rendelkezései alóli mentességgel.

(4) A Bizottság a (3) bekezdés első albekezdése szerint értesítheti a kérelmezőket, s ezt meg is teszi, ha a kérelemnek egy tagállamhoz történő, 15. cikk (2) bekezdése szerinti közvetítésétől számított 45 napon belül az adott tagállam erre felkéri. Ezt a kérelmet a Szerződés versenyszabályain alapuló megfontolásoknak kell alátámasztaniuk.

Ha a Bizottság úgy találja, hogy teljesülnek a 85. cikk (1) és a 85. cikk (3) bekezdésének rendelkezései, határozatot bocsát ki a 85. cikk (3) bekezdésének alkalmazásáról. Az ilyen határozat feltünteti a hatálybalépése időpontját. Ez az időpont a kérelem időpontjánál korábbi is lehet.

13. cikk

A 85. cikk (3) bekezdését alkalmazó határozatok időtartama és visszavonása

(1) A 11. cikk (4) bekezdése, vagy a 12. cikk (4) bekezdésének második albekezdése értelmében a 85. cikk (3) bekezdését

alkalmazó határozatok feltüntetik az érvényességük időszakát; ez az időszak általában hat évnél nem kevesebb. A határozathoz feltételek és kötelezettségek csatolhatók.

(2) A határozat megújítható, ha a 85. cikk (3) bekezdése alkalmazásának feltételei továbbra is fennállnak.

(3) A Bizottság visszavonhatja vagy módosíthatja határozatát, vagy megtilthat a feleknek meghatározott tevékenységeket, ha:

- változás állt be valamely tényezőben, amely lényegesnek számított a határozat meghozatalánál;
- a felek megszegik a határozattal kapcsolatos kötelezettségek valamelyikét;
- a határozat valótlan adaton alapul, vagy azt megtévesztéssel váltották ki;
- a felek visszaélnak a 85. cikk (1) bekezdésének rendelkezései alól – határozat útján biztosított – mentességgel.

A b), c) vagy d) pontnak megfelelő esetekben a határozat visszaható hatállyal vonható vissza.

14. cikk

Hatáskörök

Határozatának bírósági felülvizsgálatára is figyelemmel, a Bizottság az alábbi kizárólagos hatáskörökkel rendelkezik:

- kötelezettségek előírása a 7. cikk szerint,
- határozatok kibocsátása a 85. cikk (3) bekezdése szerint.

A tagállamok hatóságai egészen addig fenntartják a jogot annak eldöntésére, hogy egy eset a 85. cikk (1) bekezdése vagy a 86. cikk rendelkezése alá tartozik-e vagy sem, amíg a Bizottság eljárást nem kezdeményez a kérdéses esetre vonatkozó határozat kidolgozására, vagy értesítést nem küld a 12. cikk (3) bekezdése első albekezdésében meghatározottak szerint.

15. cikk

Kapcsolattartás a tagállamok hatóságaival

(1) Az e rendeletben meghatározott eljárásokat a Bizottság a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival szoros és folyamatos kapcsolattartás mellett hajtja végre; e hatóságoknak joguk van az eljárásokra vonatkozó nézeteiket közölni.

(2) A Bizottság a panaszok és kérelmek, továbbá az ilyen eljárások során hozzá beküldött, illetve általa kiküldött legfontosabb iratok másolatát haladéktalanul továbbítja a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak.

(3) A 10. cikkben meghatározott eljárást alkalmazó határozatok, és a 12. cikk (3) bekezdésének második albekezdése, vagy a 12. cikk (4) bekezdésének második albekezdése értelmében hozott határozatok meghozatala előtt konzultálnak a tengeri szállítási ágazaton belüli megállapodásokkal és erőfőlényvel foglalkozó tanácsadó bizottsággal. A 26. cikkben megadott végrehajtási rendelkezések elfogadása előtt is konzultálnak a tanácsadó bizottsággal.

(4) A tanácsadó bizottság a tengeri szállításban, továbbá a megállapodások és az erőfőlény területén járatos tisztviselőkből áll. Minden egyes tagállam két tisztviselőt jelöl ki a képviselőtére, akiket akadályoztatásuk esetén más tisztviselők helyettesíthetnek.

(5) A konzultációra a Bizottság által összehívott együttes ülésen kerül sor; ilyen ülés az azt összehívó értesítés kiküldése után legalább tizennégy nappal tartható meg. Az értesítéseket minden egyes megvizsgálandó eset tekintetében az eset összegzése kíséri a legfontosabb iratok és egy előzetes határozati javaslat ismertetésével együtt.

(6) A tanácsadó bizottság véleményt alkothat annak ellenére is, hogy tagjai, illetve azok helyettesei közül néhányan nincsenek jelen. A határozattervezet melléklete tartalmaz egy beszámolót a konzultatív eljárás eredményeiről. Ezt nem hozzák nyilvánosságra.

16. cikk

Adatok igénylése

(1) Az e rendeletben ráruházott feladatok végzése során a Bizottság minden szükséges adatot igényelhet a tagállamok kormányaitól és hatáskörrel rendelkező hatóságaitól, vállalkozásoktól és azok társulásaitól.

(2) A Bizottság, valahányszor egy vállalkozástól vagy vállalkozások társulásától adatot igényel, egyidejűleg továbbítja a felkérés másolatát annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságához, amelynek területén a vállalkozásnak vagy vállalkozások társulásának a székhelye található.

(3) A Bizottság kérelmében feltünteti annak jogalapját és célját, továbbá a 19. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerint a valótlan adatok nyújtásáért kiszabható büntetést.

(4) A vállalkozások tulajdonosai vagy azok képviselői, és jogi személyek, társaságok vagy cégek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező társulások esetében az azok képviselőtére törvény vagy létesítő okiratuk alapján megbízott személyek kötelesek a kért adatot benyújtani.

(5) Amennyiben egy vállalkozás vagy vállalkozások társulása nem adja meg a kért adatot a Bizottság által megszabott határidőn belül, vagy hiányos adatot nyújt be, a Bizottság határozattal kérelmezi a szükséges adatot. A határozat feltünteti az igényelt adatot, annak benyújtására megfelelő határidőt tűz ki, és feltünteti a 19. cikk (1) bekezdésének b) pontjában és a 20. cikk (1) bekezdésének c) pontjában elrendelt büntetéseket, továbbá a határozat bírósági felülvizsgálatára vonatkozó jogot.

(6) A Bizottság egyidejűleg továbbítja határozatának másolatát annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságához, amelynek területén a vállalkozásnak vagy vállalkozások társulásának a székhelye található.

17. cikk

A tagállamok hatósági által folytatott vizsgálatok

(1) A Bizottság kérelmére a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatósági vállalkozások mindazoknak a vizsgálatoknak az elvégzését, amelyeket a Bizottság a 18. cikk (1) bekezdése értelmében szükségesnek vél, vagy amelyeket a 18. cikk (3) bekezdése alapján határozatban elrendel. A tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak e vizsgálatok elvégzéséért felelős tisztviselői hatáskörüket egy olyan írásbeli felhatalmazás bemutatásával gyakorolják, amelyet annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága állít ki, amelynek területén a vizsgálatot el kell végezni. Az ilyen felhatalmazások meghatározzák a vizsgálatok tárgyát és célját.

(2) Amennyiben a Bizottság, vagy annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatósága, amelynek területén a vizsgálatot el kell végezni, arra igényt tart, a Bizottság tisztviselői együttműködhetnek az adott hatóság tisztviselőivel feladatainak elvégzésében.

18. cikk

A Bizottság vizsgálati hatásköre

(1) Az e rendelet által ráruházott feladatok végzése során, a Bizottság felvállalhatja vállalkozásoknak vagy azok társulásainak minden szükséges vizsgálatát.

Ennek értelmében a Bizottság által felhatalmazott tisztviselőknek joga van:

- a) megvizsgálni a könyvelést és más üzleti feljegyzéseket;
- b) a könyvelésről és más üzleti feljegyzésekről másolatot vagy kivonatot készíteni;
- c) a helyszínen szóbeli magyarázatot kérni;
- d) a vállalkozás bármilyen üzleti helyiségébe, telephelyére, járművébe belépni.

(2) A Bizottság e vizsgálatok elvégzésére felhatalmazott tisztviselői a hatáskörüket írásbeli felhatalmazás bemutatásával gyakorolják, amely meghatározza a vizsgálat tárgyát és célját, valamint a 19. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott büntetéseket arra az esetre, ha az igényelt könyvelési és más üzleti feljegyzéseket hiányosan nyújtották be. A vizsgálat előtt megfelelő idővel a Bizottság értesíti a vizsgálatról, továbbá az annak végzésére felhatalmazott tisztviselők személyazonosságáról annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságát, amelynek területén a vizsgálatot el kell végezni.

(3) A vállalkozások és a vállalkozások társulásai alávetik magukat a Bizottság határozatával elrendelt vizsgálatoknak. A határozat feltünteti a vizsgálat tárgyát és célját, megjelöli a kezdés tervezett időpontját, és feltünteti a 19. cikk (1) bekezdésének c) pontjában és a 20. cikk (1) bekezdésének d) pontjában meghatározott büntetéseket, továbbá a határozat bírósági felülvizsgálatára vonatkozó jogot.

(4) A Bizottság a (3) bekezdésben említett határozatokat azután hozza meg, miután konzultációt folytatott annak a tagállammal a hatáskörrel rendelkező hatóságával, amelynek területén a vizsgálatot el kell végezni.

(5) A vizsgálat helyszínéül megjelölt tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságának tisztviselői az adott hatóság vagy a Bizottság felkérésére együttműködhetnek a Bizottság tisztviselőivel a feladataik elvégzésében.

(6) Ha egy vállalkozás szembeszegül egy e cikk szerint elrendelt vizsgálatot, az érintett tagállam megadja a szükséges segítséget a Bizottság által felhatalmazott tisztviselőknek annak érdekében, hogy azok elvégezhessék a vizsgálatot. A tagállamok a Bizottsággal folytatott egyeztetés után 1989. január 1-éig megteszik az ehhez szükséges intézkedéseket.

19. cikk

Bírságok

(1) A Bizottság vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira határozat útján 100 ECU-tól 5 000 ECU-ig terjedő bírságot róhat ki, amennyiben azok szándékosan vagy gondatlanul:

- a) valótlan vagy félrevezető adatokat nyújtanak, vagy egy, az 5. cikk (5) bekezdése szerinti közleményben, vagy egy, az 12. cikk szerinti kérelemben; vagy
- b) valótlan adatokat nyújtanak be a 16. cikk (3) vagy (5) bekezdése szerint intézett kérelemre adott válaszban, vagy nem adnak meg adatokat a 16. cikk (5) bekezdése értelmében hozott határozattal megszabott határidőn belül; vagy
- c) az igényelt könyvelési és egyéb üzleti feljegyzéseket hiányosan mutatják be a 17. vagy 18. cikk szerinti vizsgálatok során, vagy nem hajlandóak alávetni magukat a 18. cikk (3) bekezdése végrehajtása során hozott határozattal elrendelt vizsgálatnak.

(2) A Bizottság a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira határozat útján 1000 ECU-tól egymillió ECU-ig terjedő bírságot, vagy ennél nagyobb, de a jogsértésben részt vevő minden egyes vállalkozás előző üzleti évi forgalmának 10 %-át meg nem haladó összeget róhat ki, valahányszor azok szándékosan vagy gondatlanul:

- a) megsértik a Szerződés 85. cikke (1) bekezdését, 86. cikkét, vagy nem tesznek eleget az e rendelet 7. cikke értelmében rájuk rótt kötelezettségeknek; vagy

- b) megszegik az 5. cikk vagy a 13. cikk (1) bekezdése alapján rájuk rótt kötelezettségek valamelyikét.

A bírság összegét úgy kell megállapítani, hogy igazodjék a jogsértés súlyához, illetve annak időtartamához.

- (3) A 15. cikk (3) és (4) bekezdését alkalmazni kell.

- (4) Az (1) és (2) bekezdés alapján hozott határozatok nem büntetőjogi természetűek.

A (2) bekezdés a) pontjában meghatározott bírságot nem vetik ki a Bizottsághoz történő bejelentés után, de általa a Szerződés 85. cikke (3) bekezdésének alkalmazása során hozott határozat előtti tevékenységek tekintetében, feltéve hogy azok a bejelentésben leírt tevékenység keretébe tartoznak.

Azonban ez a rendelkezés nem hatályos, amennyiben a Bizottság az előzetes vizsgálatot követően arról értesítette az érintett vállalkozást, hogy véleménye szerint a Szerződés 85. cikkének (1) bekezdése alkalmazandó, és a 85. cikk (3) bekezdésének alkalmazása nem indokolt.

20. cikk

Kényszerítő bírság

(1) A Bizottság a vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira határozattal napi 50 ECU-tól 1 000 ECU-ig terjedő kényszerítő bírságot szabhat ki a határozatban megjelölt időponttól számítva, ezáltal arra kényszerítve azokat, hogy:

- a) hagyják abba a Szerződés 85. cikke (1) bekezdésének vagy 86. cikkének megsértését, amelynek megszüntetését a 11. cikk alapján rendelte el, vagy teljesítsék valamely, a 7. cikk értelmében rájuk rótt kötelezettséget;
- b) tartózkodjanak a 13. cikk (3) bekezdése értelmében tiltott tevékenységtől;
- c) a 16. cikk (5) bekezdése szerint hozott határozattal intézett kérelemre teljes és helytálló adatot nyújtsanak be;
- d) vessék alá magukat a 18. cikk (3) bekezdése szerint hozott határozattal elrendelt vizsgálatnak.

(2) Amennyiben a vállalkozások vagy vállalkozások társulásai eleget tettek azoknak a kötelezettségeknek, amelyek kikényszerítése a kényszerítő bírság célja volt, a Bizottság a kényszerítő bírságot az eredeti határozatban megadott teljes összegnél alacsonyabban is megállapíthatja.

- (3) A 15. cikk (3) és (4) bekezdéseit kell alkalmazni.

21. cikk

Bírósági felülvizsgálat

A Bíróság a Szerződés 172. cikke értelmében korlátlan hatáskörrel rendelkezik az olyan határozatok felülvizsgálata tekintetében, amelyekkel a Bizottság pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabott ki; törölheti, csökkentheti vagy növelheti a kirótt pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot.

22. cikk

Elszámolási egység

A 19–21. cikk alkalmazásában az ECU a Közösség költségvetésének a Szerződés 207. és 209. cikkével összhangban történő összeállításakor elfogadott egység.

23. cikk

A felek és harmadik személyek meghallgatása

(1) A 11. cikkben, a 12. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 12. cikk (4) bekezdésében, a 13. cikk (3) bekezdésében, továbbá a 19. és a 20. cikkben említett határozatok meghozatala előtt a Bizottság az érintett vállalkozásoknak és vállalkozások társulásainak lehetőséget biztosít meghallgatásra azokban az ügyekben, amelyekben a Bizottság kifogást emelt.

(2) Amennyiben a Bizottság vagy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai szükségesnek ítélik, meghallgathatnak más természetes vagy jogi személyeket is. Az ilyen személyek meghallgatás iránti kérelmét, ha kellő érdekeltységüket igazolják, teljesíteni kell.

(3) Amennyiben a Bizottság a Szerződés 85. cikkének (3) bekezdése alapján nemleges megállapítást kíván érvényesíteni, közzéteszi a szóban forgó megállapodás, döntés vagy összehangolt magatartás összegzését, és felkér minden érdekelt harmadik felet észrevételeik benyújtására egy legalább egy hónapos, rögzített határidőn belül. A közzététel során figyelembe veszi a vállalkozások jogos érdekeit üzleti titkaik védelme tekintetében.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 1986. december 22-én.

24. cikk

Szakmai titoktartás

(1) A 17. és 18. cikk alkalmazásának eredményeként megszerzett adatok kizárólag a vonatkozó kérelmek és vizsgálatok céljaira használhatók fel.

(2) A 23. és 25. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül a Bizottság és a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságai, azok tisztviselői és más alkalmazottai nem fedhetik fel az e rendelet alkalmazása során szerzett olyan adatokat, amelyek a szakmai titoktartási kötelezettség körébe tartoznak.

(3) Az (1) és (2) bekezdés rendelkezései nem gátolják meg az olyan általános információk és felmérések közzétételét, amelyek nem tartalmaznak egyes vállalkozásokra vagy vállalkozások társulásaira vonatkozó adatokat.

25. cikk

Határozatok nyilvánosságra hozatala

(1) A Bizottság nyilvánosságra hozza azokat a határozatokat, amelyeket a 11. cikk, a 12. cikk (3) bekezdésének második albekezdése, a 12. cikk (4) bekezdése és a 13. cikk (3) bekezdése alapján hozott.

(2) A nyilvánosságra hozatal során megadja a felek nevét és a határozat tartalmi lényegét; ennek során figyelembe veszi a vállalkozások jogos érdekeit az üzleti titok védelme tekintetében.

26. cikk

Végrehajtási rendelkezések

A Bizottságnak joga van végrehajtási rendelkezéseket elfogadni az 5. cikk (5) bekezdése szerinti közlési kötelezettség hatálya, a 10. cikk szerinti panaszok formája, a 12. cikk szerinti kérelmek és a 23. cikk (1) és (2) bekezdésben elrendelt meghallgatások vonatkozásában.

27. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet 1987. július 1-jén lép hatályba.

a Tanács részéről

az elnök

G. SHAW